

ZEMPLÉN.

(Előbb „Hegyalja“)

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

TÖBB ZEMPLÉNMEGYEI KÖZINTÉZET ÉS TÁRSULAT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

S. a. Ujhelyben.

hétenkint egyletóra egyszer, kedden.

Előfizethetni a szerkesztő kiadó hivatalban, patáki-
utca 505. sz. valamint Lövy A. könyvkereskedésben.

Egyes szármak a fentebbi könyvkereskedésben
5 krajezárjával kaphatók.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

Házhoz és postán küldve.

Egy évre: . . . 6 frt.

Félévre: . . . 3 frt.

Negyedévre: . . . 1 frt. 50 kr.

Kéziratok valamint az előfizetési és hirdetési díjak
a szerkesztőséghez bérmentve utasítandók.

HIRDETÉSEK:

Egy négy hasábos petitsor egyszerű hirdetésének
helyéért 6 kr., kétszeriért 4 kr., gyakoribb hir-
detések alku szerént igen jutányosan.

Bélyeg díj mindig 30 kr.

A Nyílt térben minden 3 hasábos garmond sor
díja 25 kr. mely a szerkesztőségénél előlegesen
lefizetendő.

Előfizetési felhívás

a
„ZEMPLÉN“

1871. 11-dik évi folyamára.

Működésünk fölött egy hosszú év
folyt le már. Ez idő elég volt arra: hogy
a olvasó közönségünk meggyőződjék,
vajjon lapunk megindításával volt e val-
óban komoly akaratunk egy, megyénk-
ben eléggé érzett lézagot betölteni, s
vajjon megfeleltünk-e ama valódi jour-
nalistikai hivatásnak, melynek a szellemi
és anyagi téren, minden józan eszmét
felölelni, ápolni és terjeszteni egyaránt
kötelességében áll?

Van tehát már mire némi önértet-
tel hivatkozhatunk; a „Hegyalja“ és
„Zemplén“ 1870-iki számai eléggé ta-

nuskodhatnak eddigi működésünk érté-
kéről, s ha azok itt-ott mégis egyes hiá-
nyokat tüntetnének elő, mentsem fel
bennünket a kezdet nehézségei-
nek számbavehető körülménye, mellyel
sokáig kelle küzdenünk, s amely tevé-
kenységünkre igen-igen gyakran zsi-
basztólag hatott.

Most azonban már túl vagyunk a
megpróbáltatáson. Vállalatunk iránt
sikerült az érdeklődést azon oldalról
is felkeltetni, amely oldalon kezde-
ményezésünkben csakis egy hiu irodalmi
törekvés kísérletét látták; s ezt legin-
kább az abban közreműködött szellemi
erők, valamint a minden befolyástól
mentt, s helyzetünk és társadalmi visz-
onyainkat függetlenül, de irodalmi méltó
komolysággal mérlegelő cselekvési ön-
állóságunknak köszönhetjük. Ezt meg-
őrizzük jövőre is, s irányezikkeinket a

józan közvélemény, valamint
egyéb dolgozatainkat az egyéni függet-
lenség-szellemi fogja ezentul is átlen-
geni.

De részünkről bármily jóakarát és
lankadatlan munkakedv, s a közönség
részéről többször nyilvánult buzdítás és
elismerés vezérlett és kísért is egy éves
szerkesztői pályánkon, azt kénytelenek
vagyunk e helyütt bevallani: hogy csak-
nem mai napig áldozattal tarthattuk föl
a lapot s egyedül a jövőbe vetett biza-
lom, s a megye értelmiségének felénk
fordulandó részvéte iránti remény szülte
azon elhatározásunkat: hogy a megkez-
dett uton lankadatlanul törjünk tovább.

Nem lévén az irodalmi házalás, s a
nagyszabásu eget-földet-ígérés haran-
gírozása kenyerünk, — szerény előfize-
tési felhívásaink mindig eredménytele-
nül járták be megyénk oly városait is,

TÁRCZA.

Tanács nősülendők számára.*)

Ha már ráadtad a fejed,
Hogy szert tégy egy feleségre,
Hallgasd meg a tanácsomat,
Ne menj vaktában a jégre.
Megengedem, hogy az élet
Feleséggel jól megyen;
De vigyázz, hogy feleséged
Valahogy szép ne legyen.

Nagyon szép a szép leányka
És öröm mulatni véle,
Elhinni, hogy szeret minket.
Hogy nélkülünk nem is élne.
De az asszony, jaj barátom!
Épp akkor rossz, hogy ha szép:
Vigyázz rá, hogy mindenáron
Rút legyen a feleség.

Gonosz jószág a szép asszony,
Piros-pozsgás, férges alma,
Rámósolyog mindenkire,
Vénre, mint a fiatalra.

*) Mutatvány szerző három satyra című mű-
véből.

De a férjnek egy ölelés
Három hétre is elég:
Vigyázz rá, hogy mindenáron
Rút legyen a feleség.

A szép asszony oly kedvesen
Eltuszkol a kaszinóba,
S veled jelzi ha kilépsz, hogy
Kezdődik a pásztor-óra.
Szeretője jó barátod,
Mosolyogva néz feléd:
Vigyázz rá, hogy mindenáron
Rút legyen a feleség.

Mert ha rút lesz feleséged,
Ugy igazán fog szeretni,
Hisz tudja, hogy férjezett nőt
A bolondság nem illeti.
Mindig otthon fog az ülni,
S az magában is elég:
Vigyázz rá, hogy mindenáron
Rút legyen a feleség.

Equipaget ő nem is óhajt,
(Hisz nincs mutatni valója),
Czifra ruhát nem hord, mert a
Kaczerát a világ megszólja.
Gondos, szelid és erényes —
Hát több jószág kell-e még?
Vigyázz rá, hogy mindenáron
Rút legyen a feleség.

Azért, hogy rút, szépen tudja
Megsütni a kiflit, fánkot:
A szép nőnek más a gondja,
Eltében levest se rántott.

De az ember azért nősül,
Hogy legalább jót egyék:
Vigyázz rá, hogy mindenáron
Rút legyen a feleség.

— De a mi a legjobb tanács:
Feleséget sohse venni!
Hiszen elég ugy is a lom,
Ezt se tudjuk hova tenni.

Aztán mig az ember nőtlen,
Addig nőt mindig vehet;
De ha egyszer megnősülénk,
Visszatérni nem lehet!

SZABÓ ENDRE.

A tréfáról.

A tréfa a komolynak ellentéte; kelle-
mes időtöltés, a társas élet egyik legfőbb
tényezője.

Olyan mint a zene; egy kevés gyö-
nyörködtet, a pedánsul művészi s tulságosan
keresett unalmassá válik.

Aristoteles a nagy görög bölcs oly

ahol közintézeteken kívül, társas, olvasó-egyletek is léteznek; s valóban, ha S. a. Ujhely város lelkes közönségének, mondhatnánk tömeges pártfogását nem lett volna szerencsénk kiérdemelni, vidéki kis számu, bár kitartó t. előfizetőink mellett, kollegáink rég megírták volna felettünk a siralmas nekrológot.

E kedvezőtlen körülménnyel szemben, olykori felajdulásainkra, egyes vidéki barátink részéről, nem egyszer (és talán nem is egészen alaptalanul) hozatott fel okul azon körülmény: hogy előfizetési felhívásaink kevés számmal küldetvén szét, nem hatoltak azon rétegek mindégikébe, melyeknek — különösen speciális érdekű irodalmi vállalatnál — figyelmen kívül hagyatniok nem szabad. Ismételjük: ez ok bir némi alapossággal, de az korántsem hanyagság, mint inkább azon — szerénytelen-ség nélkül — bevallott tartózkodó modorunk kifolyása volt, melynélfogva erkölcsi erőszakkal senkitem kívántunk behálózni, jól tudván: hogy a részvét ily kierőszakolt neme igen hamar és igen keserűen szokta megboszulni magát.

Ez ujjmutatásra, — mely a t. közönség részéről történt, de önmegnyugvásunk tekintetéből is — jelen számunkat sokszoros példányban küldendjük szét: hogy a lap tartalma és irányával alkalma legyen a t. közönségnek némi tekintetben előre megismerkedni.

Ha vállalatunk anyagi állása, ez új előfizetési felhívás következtében — mint remélni szeretjük — biztosítva lesz, minden igyekezetünket annak szellemi emelésére irányozandjuk.

S. a. Ujhely, 20. decz. 1870.

Borúth Elemér,

felelős szerkesztő s kiadó.

A „Zemplén“ az eddiginél nagyobb alak és bővebb tartalommal fog

ujévtől megjelenni, egyelőre hetenként egyszer kedden.

Előfizetési díj:

Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Félévre 3 frt. —

Az előfizetéseknél postai utalvány útján beküldése, a cím, lakhely és u. posta megjelölésével mielőbb kéretik: hogy a példányokat kellő mennyiségben állíthassuk ki.

A felnőttek oktatásáról.

Tadvalévőleg Irányi országos képviselőnk volt az első, ki a felnőttek oktatását hazánkban legelőször megpendítette.

Franciaországra utalva kimutatta, mikép ott 32,000 efféle iskola létezik, melyekben évenként közel egy millió felnőtt egyén nyer oktatást az elemi tantárgyakból.

A kevésbé beavatottak kedvéért meg kell itt jegyeznünk, miszerint Franciaország számos és jelesnél jelesebb főiskolákkal dicsekszik ugyan, de általános népoktatása még csak néhány évvel ezelőtt annyira el volt hanyagolva, miszerint 1866-ban száz házasság közül 34 nem tudta házassági szerződését aláírni.*)

A közoktatás ezen sajnos voltát illetőleg, meg kell vallani, hazánk karöltve jár Franciaországgal. A különbség csak az, hogy ott a felnőttek oktatása behozatala óta már félig-meddig segítve van a bajon, holott nálunk az írás nem tudás mestersége — mint e lapok hasábjain már említve volt — még a tanítók között is divatozik.

Hazai tanügyünk mibenlétéről hiteles statisztikai adataink ugyan nincsenek még (és ily szegényítő viszonyok közt talán jobb is, ha nincs), de azon csekély számu kimutatásokból is, miket a hírlapok némely me-

*) Lásd a „Néptanítók Lapja“ I. évfolyamának első számát, honnan ez adatot kölcsönöztük. F. I.

gyékről közölnek, vällig meggyőződhetik mindenki tanügyünk pangása- és tarthatlan-ságáról.

Közművelődésünk ezen siralmas állapota indíthatta az oktatásügyi miniszter ö méltóságát minapi körrendeletének kibocsátására, melyben a néptanítókat a felnőttek oktatására felszólítja. És ugyanezen szomorú tényállás tudata az, mely bennünket e sorok koczáztatására birt.

Ha megyénk érdemes iskola-tanácsa ezen közérdekű ügyet felkarolná és magáévá tenné, 2-3 hónap alatt ugyanannyi száz polgártársaink tanulhatnak meg az írás-olvasás első elemeit. A hosszú téli esték errefelül igen alkalmasak és — meggyőződésom szerint — a szükséges taneszközökben sem lesz hiány.

Führer Ignác,
néptanító.

I.

A f. hó 7-én tartott főispáni diszebeden, még a következő két érdekes toaszt mondatott el az első Payzoss Andor, s az utóbbi Bernáth Elemér megyei aljegyzők által. Jelen két toastnak múlt századunkban kellett volna megjelenni, azonban később küldetvén be, mint a már közöltnek kiegészítő részét, most tesszük nyilvánossá.

„A véres küzdelem, melybe az önkényuralom, hogy hiúságának — elég tömjént gyujthasson, — egy nemzetet akart befűlőasztani, még folyvást izgalomban tart mindnyájunkat. — Európa többi nemzetei mint hűtlen testvérek összedugott kézzel nézik, mint fogja egy géppé sülyedt honvédelmi rend szerént alakult hadsereg — a népjog romjaira feltűzni erkölcstelen győzelmé lobogóját.

Intő példálul szolgál ez nekünk! nem, hogy látna egy oly vitéz múltú nagy nemzettel bukását mint a Frank erőket csekélyelve önbizalmatlanságba essünk, — de sőt inkább hogy észlelhessük, miszerint lehet bár colossalis tekintélyű egy tömeg, mi-helyt össze nem tartja azt a központosító erő, mely korántsem az abszolutismus számolyául szolgáló centralisatió, honem a népek öntudatosságában, az intézmények czélszerűségében rejlik — össze kell annak omlania.

szükségesnek tartja a tréfát az ember életében, mint a nyugalmat, s egyenesen az erényekhez számlálja.

A régiéknél egyáltalában a jó nevelés egyik ága volt a jó, egészséges tréfa gyakorlottsága.

Cicero igen szívesen elnevetélt s a „kötelességekről“ írt komoly munkájában is nagy előnyt tulajdonít a tréfának.

Agathocles a legtréfásabb ember volt egész Sziaciliában s ez által sikerült ellen-segeit kiismerni.

A jó, szelleműs tréfa mesterségéről Pontanus Delius és Májer egész műveket írtak, habár a tréfát éppen oly nehez tanítani, mint a jó nevelést; alapja az egészséges, könnyű, gyulékony szellemben s nem theoretikus szabályokban rejlik.

Nagy urak rendszeren azokkal szoknak tréfálni, kiket legjobban szeretnek; általában fejedelmek udvaraiban nagy szerepet játszott mindig.

Abrahám a Santa Clara egész történelmi nevezetességre tett szert bécsi tréfáival; éppen úgy, mint a clevei franciziskánus, kivel Fridrik gyakran szeretett tréfálni s egy ízben kérdezte tőle: „Igaz-e az, hogy a hatalmas jövedelem, melyet zárdája élvez, a hercegek lelke misékre fordítatik?“

— „Igen Felség!“
— „De meddig lesznek még szegény bátyáim a tisztító tűzben?“ — kérde Fridrik!

— „Mihely megszabadulnak Felség, nem fogok késni egy extra hirnököt Potsdamba küldeni...“

— „Ej! szól Fridrik kiserőjéhez — ezen emberrel nincs mit kezdeni; valószínűleg jezsuitáknál nöyekedett!“
Vagy ki nem ismeri József császár tréfás elménczéségeit?

Általában művelt, emelkedett lelkű fejedelmek mindig tudatában voltak annak, hogy nekik sok meg van engedve, de hogy viszonzás fejében nekik is el kell tűrni az egyszerű, romlatlan keblek kissé kemény felfogásait vagy egy-egy lappangó genie ügyes lefőzését s nincs unalmasabb, mintha érzélgős nagy urak kegyes leereszkedésük jeléül tréfálnak s az elnemsült elczeknek tekintélyükkel akarnak érvényt szerezni.

Undorító a tréfa, ha nem mások örömét s szórakozását, de önző, ingerkedő mániáját táplálja; erkölcstelen s aljas akkor, ha valaki saját nyomorult hibáit adja elő nevető arczczal s nem akarja észrevenni, hogy mások pirulnak.

Szelleműs emberek még durva tréfa-kért sem haragudnak meg komolyan s rendszeren finomabb, de azért elég érthető alakban folytatják tovább.

Egy valaki diadalmal arczczal mutatott be egy urat. „Ez itt N. N. ur, ki nem olyan ostobácska, mint a minőnek látszik!“ S a bemutatott egész nyugodtan tevé hozzá: „s ez a különbség kettőnk közt!“

Ilyen volt ama kicsi birodalmi gróf is, ki egy roppant alacsony termetű s szolgálatot kérő embert bejelentő apró titkáriának felindulva mondá: „utoljára egész kabinetem törpékkel lesz tele!“ S a titkár egész komolyan válaszolá: „Tel Maitre, tel valet!“

Milyen az ur, olyan a szolgálója! — S az öreg gróf nem hogy meg nem haragudott, de nevetve mondá el másoknak is a lefőzést azon hozzáadással, hogy ezzel az emberrel nem fog többet tréfálni...

Igazi, mintegy veleszületett a tréfa, ha az élet egyes komolyabb vonatkozásaiha is úgy beleékel magát, hogy önkénytelenül is mosolyt csal az ajkra.

Az „Affiches de Paris“-ban volt egyszer olvasható egy lovagmester házassági ajánlata: Én N. N., ki 1200 livres nyugdíjból élek — óhajtanék egy nővel egyesülni (s' unir), kinek valami vagyónkaja lenne; különben az én jovialis véralkatom már nem egyszer 100,000 livresnél is többre becsültetett!!

Sok száz czélszerű, intézkormányzati mostan, — olykat, mint az azozokról emléke szoruzta váromlyen, fájdalmas szélén állunk mannyiszor lenge zászlaját s közbelső szót — a tek vissza az ő

Jelenleg hez idomított tén kell óhajtan vívhatlanul me szabadságunkat romnak szánt hlagjával átölel

De nem melynél fogva meleg rokonsz társas törvény volt — mutat csoportosulás, van egy család békés családdá lások nem dul lege a haza b vés szentelt o

Azonban tekintendő — s az utóbbi elég — tulajd mélt. gf. And pintatos elnök lommall pohar őt az isten s

„Ha vé számtalan e egyesek, va ran dönté el tűzött vagy

A hata Romulus, mi ség felett vi sasok előbbi

A kele jéhez három csillagok fé világot meg

A nagy ellen csatára

Az örö könnyelműe szükségtelen ányára. Az szereti a tr söt gyakran tréfás costu

Legsz anaok, hog letei vanna berek elka nem lehet őket neveti

A rég rendesen sz gyöngébb

A kö gyes, I-ső Benedek ki e részbe

I-ső mégis legs ter s az

IV-i retett tré tudja, m Voltai Sok

Sok százados gyakorlat nyomán, ily czélszerű intézménynek bizonyult eddigi önkormányzati megyénk!... a melyre tekintve mostan, — oly formán érezhetjük mi magunkat, mint azon utas, ki a szabadság-harcokról emlékeztet vidékre a dicsőség koszorúja váromladványra még egyszer mélyen, fájdalmasan tekint vissz. — Határ szélén állunk mi is azon vidéknek, melyen annyiszor lengették őseink a szabadelvűség zászlaját s követve a tényeket sugalmazó belső szót — annyiszor és oly eréllyel verték vissza az önkény jogtalan támadásait. —

Jelenleg alkotmányunk a korszellemhez idomított új bástyákat nyert!... öszintén kell óhajtanunk: vajha a bástyák, megvívhatlanul megőriznék nemzeti és polgári szabadságunkat, vajha ne lenne okunk ama romnak szánt intézményt, vágyaink iszallagjával átölelni!

De nem a jövő iránti bizalmatlanság, melynél fogva eddigi megyei életünket ily meleg rokonszenv illeti, hanem főként azon társas törvénykezés, mely hogy igazságos volt — mutatja sok százados élete — s azon csoportosulás, mely mindnyájunkat egy szőlővén egy családdá olvasztott össze — egy békés családdá, hol viszályok és meghasonlások nem dultak, hol a rokoni szeretet melege a haza boldogságát érző közös törekvés szentelt oltárán lobogott fel.

Azonban ez nem pusztán véletlennek tekintendő — mert az első fellobbantására — s az utóbbi kialvására tér és alkalom volt elég — tulajdonítandó ez szeretett főispánunk mélt. gf. Andrássy Aladár ur erélyes és tapintatos elnöklétének — a kiért is ez alkalommal poharamat emelem és kívánom, hogy őt az isten sokáig éltesse!

II.

„Ha végig tekintünk a történet lapjain, számtalan esetben tapasztaljuk, hogy ugy egyesek, valamint nemzetek sorsát gyakran dönté el valamely égi hatalom által kiűzött vagy felmutatott jelvény.

A hatalmas Róminának alapját megvető Romulus, midőn testvére Rémussal az elsőség felett vitakozott, — égi jel gyanánt a sasok előbbi megjelenését tüzték ki.

A keleti bölcséket a megváltó ülésejéhez három ragyogó csillag vezette; s e csillagok fénye lett a nap mely az eszme világát meggyújtotta.

A nagy Theodosius, midőn a pogányok ellen csatára kelt, az égen piros keresztet

látott, mit a csatában jelvényül használva, — győztes lett.

Ily jelvénye, ily győzelemre vezető csilloga a katonának a zászló.

E jelvény mellett megy küzdeni, s ha kell meghalni, a jogért, s igazságért.

E jelvény az, melyet soha, semmi körülmények között nem hagy.

A régi Spártaiaknál a paizs volt a győzedelmi jelvény. Megvetés tárgya lett azon katona, ki paizs nélkül tért vissza a csatából; s ha elesett a harcban, társai őt paizsára fektetve temették el. Azért a spártai anya, ha gyermeke a csatába ment, a paizst e szavakkal adta kezébe: „ezzel vagy ezen“.

Ily győzedelmi jelvény jelenben a zászló. Midőn a zászlóalj a csatába megy, büszkén kiáltja minden harcos: ezzel akarok győzedelmesen vissza térni, vagy ez alatt elesni!

De épen azért mert ily kedves neki e zászló, választ részére egy védangyalt egy keresztanyát; hogy addig míg ő a kardjai kezében küzd, hogy e zászló őt győzelemre vezesse, addig a védangyal, a keresztanya, otthon kegyelettel kérjen az égtől győzelmet és dicsőséget e zászlóra.

Poharam azért a mi mélyen tisztelt főispánunk kedves nejeért Wenckheim Leontina grófnőért, mint a zempléni honvédzászlóalj zászlójának keresztanyjává emelem.

Lehet, hogy közel van az idő, midőn a haza és a király csatára hív fel minket, s a harctéren a harci zaj között kibocsátjuk majd azon zászlót, melyet a keresztanya ad kezünkbe, — de ott is a hazaszeretet és hűségén kívül, azon tudat is fog minket vezérelni, hogy e zászlót az ő gyöngéd kezei varrták s hogy e zászlónak ő a védangyala; s minden honvéd, még szívében egy csepp vér buzog, küzdeni fog e zászló, s vele: a haza dicsősége ért.

Emeljük fel azért poharuak, s kívánjuk, hogy a zempléni honvéd zászlóalj zászlójának keresztanyja: sokáig éljen!!!

KÜLÖNFÉLÉK.

— Danilovits József S. a Ujhely város aljegyzője, hosszas betegeskedés után f. hó 12-én jobb létre szenderült. Béke hamvaira!

Az örökös s tulságig vitt tréfa nagy könnyelműségre mutat éppen úgy, mint a szükségtelen, affectált komolyság, elmei hiányára. Az igazán komoly ember mindig szereti a tréfát felüdülés s szórakozásképen, sőt gyakran a legkomolyabb igazságokat is tréfás costameba öltöztetik.

Legszerencésebb, ki nincs tudatában annak, hogy szelleműs s kitűnő tréfás ötletei vannak, mert ha egyszer az ilyen emberek elkapatvák, utójára egy okos szót nem lehet velők szólni s nem tréfaikat, de őket nevetik ki.

A régiebb s újabb idők nagy alakjai rendszeren szerették a tréfát s olykor a satyra gyöngébb szinezeteivel árnyalák.

A középkorban leginkább II-ik Frigyes, I-ső Rudolph; X-ik Leo s XIV. Benedek pápák s a medici-ház tüntek ki e részben.

I-ső Katharina se szellem, se szépség által nem tűnt ki, s derült kedélyével mégis legszerencésebb közvetítője volt Péter s az oroszok durvaságainak.

IV-ik Henrich mindenek felett szeretett tréfálni és Fridrik? — Ki nem tudja, mily befolyással volt rá e részben Voltaire?

Sokszor eszélytelen s műveletlen cm-

bereket ruház fel a sors tréfás alkattal, kik aztán nyakra-főre tréfálnak s élezeik hatása iránti egoisticus elbizakodottságukban még a betegeket, sőt baldoklókat is igyekeznek megnevetetni. Ily jovialitás rendszeren drasticus, mindennapi, proletár elménczéségeket választ közegül.

Legszerencésebbek, kik a természetűl a legkifajlettlenebb belvilággal s a leglustább szellem-tevékenységgel ellátva, bemagolt adomáikkal igyekeznek elhitetni másokkal, hogy ők szelleműs, élezes gyerekek. Ezek szerencéseje hallgatóik jóságában áll, kik csupa udvariasságból türelmesek.

A szerelmesek tréfája: **évodés!** Olyan mint a galambesipés; legnaivabb valamennyi tréfanem között s legtöbb aestheticus alkat van benne; csak az a baj, hogy sokszor ami házasság előtt **Scherez**, az házasság után **Spasz** s a vénkor napjaiban, a korán letört ifju lombok szomorú romjainál **Spottá** válik.

Vannak szörny-tréfák is, melyeknek eredménye néhány évi epilepticus göres, vagy olykor a halál!

Egy erdélyi főúrról olvastam, hogy valaki kétségbe vonta ügyes lövészi képességét s haragra gyulva, imádott nejeinek két ujja közül lött ki néhány lépésnyi tá-

? A tiszai vasúttársaság alkudozásokba bocsátkozott az erdélyi vasúttársasággal: hogy a két vasut üzletvezetése egyesséssék.

? Rimaszombaton lövöldét terveznek, mely ezéla a városingyen ajánlott fel alkalmas helyiséget. A s. a. ujhelyi lövölde éppen helyiség hiánya miatt nem létesülhetett.

(!) Egy helybeli polgár leánya szerelmi csalódás folytán, gyufával megmérgezte magát, azonban a rögtön alkalmazott orvosi segélynek sikerült a szerencsétlen leányt megmenteni.

(!) Munkácsi Mihály egyik legkitűnőbb festésüknök a párisi műkiállítás aranyérmét nyert művét, a „Siralomházat“ vették. E pompás kép a „Magyarország és a Nagy világ“ képes hetilapnak műlapja, mely bolti áron nem kapható, s csakis a nevezett lap előfizetői részesülnek azon kedvezményben: hogy e kitűnő művet 1 frtért megszerezhetik.

? — A s. a. ujhelyi jó hírű zenetársaság karmesterét, amidőn éppen egy zenedarab betanításával foglalkozott, kézben hegedűjével — erős szív-szélhűdés érte, minek következtében rögtön összerogyott és meg is halt. A megboldogult értelmes zenész, s egyszersmind jámbor, józan életű ember volt. A zenekar mindenesetre érzékenyen fájlalhatja a veszteséget, mely reá ily váratlanul bekövetkezett.

(!) Most már a nyitjára jöttünk. Most már tudjuk: hogy a közrend és tisztaság érdekében történt annyi felszólalásunk kiáltó szó gyanánt miért hangzott el a pusztában?.. Hát hallott ilyet a világ? S. a. Ujhelyben, a megye székvárosában bérbe adatott egy utca-rész hogy az illető bérlő 4 kr. taksa szedése mellett a vidéki fuvarosok és hetivására jövő szekereseknek azt étetési helyül átengedhesse. És aztán mily tenger-összeget nyer ez ó-ázsiai gazdálkodási rendszer által a város pénztára? 60, mond: hatvan nyomoru forintot!! Judás, amint tudjuk, mesterét 30 ezüst pénzen adta el, s bár hirtelenében az akkori pénzlábat meg nem mondhatjuk, mégis tekintélyes mennyiségnek tűnik fel azon összeghez, amennyiért ez intézkedés által egy 10000 lakost számláló város kényelme és egészsége eladva van, amennyiben így fejenként egy emberre netto 1 és 1/6 kr. esik. Nem hiába neveztük el tehát lapunk egyik számában Ujhely utcáit Augias istál-

volból egy ezüst pénzdarabot s aztán meghatva szívére ölelte a kedves asszonykát.

Ez több a legélesebb kifejtettségű humornál is; bizonyos szenvedélyes jellemalkat, melynek kivétele meghaladja olykor a lehetőséget is s csak a szerencés siker babérajain tudja megfontolni a veszélyt, melyet csupa esetlegből olyanoknak is készít, kiket különben egy szél-érintéstől is megóvna!

Szellemdús tréfákban legtöbb alakot a francia nemzet mutat fel; a német kimértebb; az angol nem vesztegeti rá idejét, az olasz tulhajtó.

Mi magyarok sokáig csak tréfa anyagot szolgáltatunk másoknak, de talán nagyon közel is van az idő, midőn visszadhatjuk a kölcsönt; nem ugyan szelid nemzeti szokások kigunyolásában s primitív szellemi emelkedések becsméréseiben, mint jeles szomszédaink tették, de a tudatban, hogy rohamosan fejlődő műveltségi vívmányainkban nem fogunk többé inyencz themát nyújtani azok gunyjainak, kik emelkedésüket hátramaradásunknak köszönhetik.

Ez komoly tréfa, mely legtöbb garantíát nyújt a valóra!

Csalán.

őjének; mert csakugyan Herkules kell hozzá: vagy az ily módon keletkezett trágya és sártenger eltávolítható lehessen. — Ily eszközni való intézkedések után — kiki belátja idő és ténna pazarlás volna részünkről minden további kérelem és reklamáció.

(!) Egriben (Szatmármegyében) az adóhivatal egy földbirtokostól adó fejében 10,000 öl fát lefoglalt, s elrendelék: hogy azt Szatmárra elárvereltetés végett beszállítja. A beszállítás napja előtt, végrehajtást szenvednek ajánlatot tett egy vevő az egész készletre, felét az összegnek előre, felét 2 hét múlva kötelezvéen lefizetni. Az adóhivatal nem hajta az ajánlatra; hanem beszállította a fát Szatmár-Németibe, olyan teli utban mint a mostani, ott elárverelteti, s az lesz az eredmény: hogy ölenként 27 krral olcsóbban veszik meg a 10,000 öl fát, mint amennyibe a beszállítás került. — És így az illető nemcsak megfosztatott az egész 10,000 öl fa árából, hanem még azon felül az egész hátrálékával tartozásban maradt, sőt még azonfelül megszaporozott tartozása azzal a 270 frttal, amivel a beszállítás többé került.

(!) Bernáth Elemér és Dókus Gyula bizalmas sorokat intéztek ismerőseik és barátaikhoz az iránt: hogy — mivel a „Zemplén megyei ifjak” báljának megtartása a közelebbi farsangra elhatározottat — nyilatkozzanak: ohajtanak-e a bál részvényesei sorába lépni? Igenlő esetben, a rendezéssel megbízandó 3 tag iránti nyilatkozatukat valamint a megajánlott részvény-összeget 1871. januárhó 5-éig hozzájuk beküldetni kérik.

× Vettük a Szana Tamás szerkesztése alatti „Figyelő” irodalmi és szépművészeti lap mutatvány-számát, s meg kell vallanunk: hogy tartalom tekintetében jóval túlszárnyalja az eddigi hasonlirányu vállalatokat. A szerkesztő „Törökvésünk” című bekezdő cikkében, a politika, mint nálunk egy idő óta minden más

érdeket absorbáló hatalom ellenében, nagyon helyesen kikel, s éles logikájával bebizonyítja: miszerint mindazok, kik a köznyelvvel egységnek egyedüli alapját a politikában keresik, nagyon tévednek: mert az inkább amannak csak kifolyása. Közmiveltiséget az irodalom teremt, ez pedig nálunk ez idő szerent teljesen pang, s kellőleg képviselve nincsen. E hiány pótlására ígérkezik a „Figyelő”. A lap előfizetési ára félévre 4, évnegyedre: 2 frt., mely a kiadó Aigner Lajoshoz Pestre küldendő.

(!) Beküldetett szerkesztőségünk-höz: „Bibliai történetek” olvasó könyv izraelita népiskolák számára Irta Arvay József, zemplénmegyei tanfelügyelő közreműködésével Rosenmeyer Izák ujhelyi izr. főtanító. A mű, mely most már 3-ik kiadást ért, egyszerű és könnyen felfogható előadása által céljának teljesen megfelel, s tartalmáért confessionalis oldalról Rosenmeyer J., didaktikai tekintetben pedig Arvay József vállal felelősséget. Ajánljuk az illetők figyelmébe.

++ A s. a. ujhelyi gőzmalom kazánjainak múlt pénteken kellett volna Szerencséről megérkezniök, azonban az ismétli esőzések által megromlott utak miatt lehetlenné vált az ideszállítás. Mint halljuk a nagy kazán 105, a kisebb pedig 36 mázsás, s elszállításukat miután senki sem mert rá vállalkozni, Dorosnyák László eszközölt 300 frt.

r — Nyilas Samu költeményeire miskolczi barátai, mint kiadók, előfizetési ívet bocsátottak szét. A két kötetre menő előfizetési ára füzve 2 frt., diszkiadásban 3 frt., mely összeg Lichtenstein Józsefnek 1871. január 20-ig küldendő be Miskolcra. Nyilas egyike jobb nevű költőinknek, s költeményei nemcsak irodalom-történeti, de valódi belbecselel is bírnak, a miért is megazoreztetésök a költészet barátainak melegen ajánlható.

— A sinek lerakása Pataktól Ujhelyig e napokban már megkezdett.

Talány.

I.
Egy tagból állok, fordíts, de vesd elébb
végem
Majd teszek oly nagy egészt, mely minden
földön elárad.
Igy ha fejem veszed is, testemnek semmi
se hja,
Sőt akkor jobban mozgok, forgok Kati-
czámmal.
Hagyj mindent helyén, nekem Europa fejet
hajt,
Nem vagyok soha egész, testemnek hujja
mindig.

II. X.

(Megfejezési határidő decz. 27-ka.)

Üzlet.

A s. a. ujhelyi piaczbiróság által jegyzőkönyvileg beiktatott terményárak deczemb. hó 20. 1870.

Alsó ausztr. mérővel.	f		kr		f		kr	
	1	2	1	2	1	2	1	2
Buza, a minőség szerint	4	80	4	70	4	50		
Rozs	2	80	2	70	2	60		
Árpa	2	55	2	45	2	30		
Zab	2	15	2	—	1	85		
Tengeri	2	60	—	—	—	—		
Szóna, mázsája	1	30	—	—	—	—		

KOLENER JÓZSEF,
kiadórtárs.

IFJ. FARKAS LAJOS,
szerkesztőtárs.

BORÚTH ELEMÉR,
felelős szerkesztő és kiadórtulajdonos.

HIRDETÉSEK

Árverési hirdetmény.

Zemplénmegye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről közli: hogy Molnár Istvánné Balogh Suzsánna lukai lakos felperesnek 220 frt. — kr. s jár. követelése végett, a lukai 18-ik számú tjkben felvett Balogh János lukai lakos alperes tulajdonát képező 40, 41. helyrajzi számú $\frac{1}{16}$ urbéri telekhez tartozó 4000 \square öl belsőség fele az azon lévő 15. számú lakóház felével 320 ft. értékben az $\frac{1}{16}$ urbéri telekföld és rétből álló külilletményének Balogh Jánost illető $\frac{1}{4}$ része vagyis $\frac{1}{64}$ külletki illetmény 132 ft. 50 kr értékében összesen pedig négyszáz hetvenkét forint, ötven kr. becsértékű ingatlanok 1871. évi jan. hó 5-ik napján d. e. 9 órakor mint első, 1871. évi februárhó 6-ik napján d. e. 9 órakor mint második árverési határidőben együttesen a legtöbbet ígérőnek birói árverés útján eladatni fognak, miről a venni szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverés az első határidőben csak becsáron felül, a má-

sodik becsáron alól is megtartatik, hogy bánatpénzül a becsár 10% a teendő le, s hogy a többi árverési feltételek a telekkönyvi irodában is megtekinthetők.

Felszólíttatnak továbbá ezen telekkönyvi hatóság székhelyén nem lakó hitelvezők miszerint a vételár felosztásának alkalmával lenndő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mivel ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok — h. ügyvéd által fognak képviseltetni; felszólíttatnak végül akik a lefoglalt javakiránt tulajdoni vagy másigényt evagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igényeiket ezen hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt nyujtsák be, mivel különben azok a végrehajtás folyamát nemgátolván egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt Zemplénmegye tkvi. tszéke-nek S. a. Ujhelyben 1870. évi szeptemberhó 30-án tartott üléséből.

Spilenberg Gábor,
tszéki h. elnök

Jelentés.

Alulírott tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű t. cz. közönséget értesíteni, miszerint a karácsonyi ünnepekre szokott, mákos és diós-kifli, valamint kalács megrendeléseket elfogadok.

Azon reményt engedve, hogy a nagyérdemű t. cz. közönség igényeinek megfelelően fő-törökvésem leend.

Egyszersmind felkérem a nagyérdemű t. cz. közönséget, miszerint becses megrendeléseket a folyó hó 23-ikáig az-az péntek estig hozzám intézni sziveskedjenek.

Azonkívül bátorodom friss pesti élesztőmet figyelembe ajánlani, mely nálam egész éven át, naponta kapható.

Bánóczy Kálmán,
sütő mester.

Lakom: városház-utca Kaafman-fele házban.

hetenk
Előfizethetni a
uteza 505. sz.
Egyes sz

Előf

1871. II-

Műk
folyt le m
t. olvasó
vajjon lap
lóban kom
ben elégg
vajjon me
nalistikai
és anyag
felölelni,
kötelesség
Van
tel hivat
„Zempl
nuskodha
kéről, s h
nyokat t
bennünke

A mikkel
Hol, hol v
Mert az v
S mégis eg
Az ifjuság
Varázsa já
A minden
És az oly

Százsor f
Hogy jora
Jámbor at
Magamhoz
Hamis me
Tisztes hó
S hogy k
Veszek m